

Les colònies, una tradició de 120 anys d'història

Les escoles i entitats de lleure aprofiten l'arribada del bon temps per gaudir dels entorns privilegiats de les cases de colònies, que un any més ofereixen una gamma àmplia d'activitats com excursions en bicicleta, hípica o esports d'aventura. Aquesta tradició de 120 anys ha esdevingut una peça fonamental en el sistema educatiu català per treballar aspectes formatius com la convivència o la relació amb la natura més enllà dels espais formals.

Les primeres colònies organitzades a l'Estat daten el 1887 però a Catalunya no hi va haver colònies fins el 1893, any en què la [Societat Econòmica d'Amics del País](#) de Barcelona va oferir una estada a La Garriga, les Corts i Sarrià (quan aquests dos últims eren municipis independents del pla de Barcelona) per a un centenar de nens i nenes.

Tot i que Catalunya comença a fer tard colònies, la seva difusió serà notable des de la primera tanda. La importància de la burgesia catalana, la tradició de l'excursionisme o el contacte amb la resta d'Europa i les seves realitats educatives eren factors que no es donaven a d'altres llocs de l'Estat i que van fer que l'activitat adquirís una importància singular.

Les colònies, però, van agafar embranzida a partir del 1906, quan [Ajuntament de Barcelona](#) va començar a organitzar-ne per contrarestar la penosa situació sanitària i per ampliar la tasca que es desenvolupava a l'escola, però en un marc ben diferent: el temps de vacances. L'actuació municipal va ser considerada modèlica a tot l'Estat i les colònies escolars es van popularitzar ben aviat a d'altres poblacions catalanes.

Foto: 'Les activitats de vacances'

Altres institucions, com l'església catòlica o la [Diputació de Girona](#) també van començar a oferir-ne però als inicis de la dictadura les iniciatives particulars es van anul·lar i va ser el Ministerio de Educación Nacional que va posar en marxa un programa de colònies per als alumnes de les escoles estatals.

A partir dels anys 50, empreses i entitats financeres van poder organitzar activitats de vacances i a la dècada següent escoles 'progressistes' comencen a fer sortides, basant-se en els referents de la renovació educativa prèvia al franquisme. Els centres d'esplai neixen a finals dels 60 i les colònies també esdevenen una alternativa educativa al lleure quotidià dels infants.

Però és amb l'arribada de la democràcia que la situació es normalitza i les colònies es poden organitzar lliurement per particulars (escoles, AMPAS, centres d'esplai, agrupaments escoltes, entitats veïnals,...). La demanda d'instal·lacions per part de les escoles va augmentant, fins al punt que esdevenen les clientes principals de les cases de colònies, que van adaptant-se a les noves necessitats fins a oferir un gran ventall d'ofertes pedagògiques. [L'Associació de Cases de Colònies i Albergs de Catalunya](#) (ACCAC) neix el 1986 fruit d'aquesta tendència.

Durant aquests 120 anys d'història les colònies, nascudes amb vocació fonamentalment higienista, han evolucionat fins a consolidar-se com un dels màxims exponents de l'educació en el lleure i una peça fonamental en el sistema educatiu català per treballar aspectes de la relació personal i la convivència. Aquestes colònies, organitzades al llarg del calendari escolar, són les que han conegut la majoria d'infants catalans en les darreres dècades.